

[Johs. Clausen.]

med den Tilkobling, som fulgte, maatte det hele standse. Imidlertid vedblev de vanskelige Forhold for Erhvervslivet, og Arbejdsløshedstallet steg; det taler for saa vidt for sig selv, idet det fortæller om, at Tusinder af Hjem er ude i Nød og Vanskeligheder, og at ekstraordinære Foranstaltninger er nødvendige.

Beskæftigelsesproblemet kan imidlertid i et Land som Danmark, et udpræget Landbrugsland, kun løses, naar vort Hovederhverv bliver bedre stillet og ikke fortsat skal afkaste negativt Udbytte. Derfor er Spørgsmaalet om Genskabelsen af Landbrugets Rentabilitet og Beskæftigelsesproblemet nøje knyttet sammen, og enhver Regering uden Hensyn til Partifarve maa, som Forholdene ligger, tage begge disse to Spørgsmaal op.

Man vil maaske sige: Ja, men Landbrugets Stilling er i Øjeblikket betydelig bedre, end den har været, idet man henviser til Landøkonomisk Driftsbureau for nylig fremkomne Regnskabsresultater, der viser en Forrentningsprocent paa 2,8 for 1932—33, medens der Aaret før, 1931—32, var en negativ Forrentning paa 1,6 pCt. Af Driftsbureauets udførlige Redegørelse for Beregningsgrundlaget fremgaar det imidlertid, at denne Forrentning paa 2,8 pCt. er fremkommet ved, at der har fundet en betydelig Nedgang i de skattepligtige Værdier Sted, og ved, at der er anvendt et meget ringe Beløb til Sikring og Vedligeholdelse af Landbrugets Driftsmidler. Derfor maa man tage dette Tal, 2,8 pCt., med meget Forbehold; denne Procent maa anses for at være meget problematisk.

Nej, Stillingen er utvivlsomt den, at i Forhold til de andre Erhverv er Landbruget fremdeles det af Krisen haardest ramte. Ser vi paa Skattestatistikken for Aaret 1932—33, faldt Indkomsterne i Landdistrikterne med 244,7 Millioner eller 23 pCt., i Provinsbyerne med 3,5 pCt. og i Hovedstaden med 2,2 pCt. Ser man paa Formuen, finder man ogsaa her, at Nedgangen i den beskattede Formue er langt den største i Landdistrikterne. Disse Tal fortæller om Landbrugets vanskelige Stilling, og hertil kommer, at Erhvervets Udgiftspristal har ligget saa nogenlunde fast gennem de sidste Aar.

Det foreliggende Forslag til Lov om Kriseforanstaltninger har kun tre Partier bag sig; hvad man maa beklage, naar man tænker paa, at der her er Tale om en Lov, der vil faa Virkninger for hele vort Erhvervsliv. Paa adskilligt af, hvad der nu

gennemføres, er der ventet med Længsel. Det gælder især med Hensyn til Kornordningen, men det gælder ogsaa med Hensyn til Kornordningen. Vi er allerede et godt Stykke inde i Høstaaret, og jeg tager ikke fejl, naar jeg siger, at det ofte vil være den økonomisk ringest stillede Del af Landbostanden, som har maattet disponere over sin Høst. Derfor vil det ramme haardt paa adskillige Omraader, at Loven kommer saa sent. Den danske Landbrugs-eksport mødes nu, hvor man end søger at afsætte den, af Toldmure, Kontingenteringer og Eksportforbud, den frie Konkurrence er begrænset, og Priserne bestemmes ikke længere i det frie Marked. Disse Forhold tvinger Landbruget til en fuldstændig Produktionsomlægning, og i samme Grad som Afsætningsmulighederne udadtil svigter, maa Landbruget fæste sin Interesse paa det hjemlige Marked. Det vilde derfor være rimeligt, om Landbruget for de Varer, som det leverer til Befolkningens nødvendige Behov, i det mindste fik sine Produktionsomkostninger dækket. Det naas ikke gennem det foreliggende Lovforslag, men Princippet: Prishævning op mod Produktionsprisen, faar i hvert Fald sin officielle Anerkendelse ved denne Kriselov. Paa det engelske Marked maa vi ved Indførsel af dansk Smør svare en Afgift af 34 Øre pr. kg, men det synes urimeligt, at fordi et Erhverv, som i Forvejen er haardt trængt, af et andet Land faar paalagt en saadan Afgift, skal denne Afgift straks komme den øvrige Del af Landets Befolkning til gode.

Jeg skal ikke gaa dybt ind paa selve Forslagets enkelte Paragraffer, der er saa udførligt gjort Rede for dem af de højtærede Ministre. Jeg skal kun gøre nogle enkelte Bemærkninger til visse af Kapitlerne i det samlede Lovforslag.

Med Hensyn til Kornloven erkender jeg, at med fuld Produktion og ubegrænset Afsætning af Bacon var en Kornordning ubegrundet. Ganske anderledes stiller det sig, naar Korn indføres paa vort Marked til rene Dumpingpriser, og Svineproduktionen samtidig er begrænset, endog meget stærkt, for den enkelte Svineproducent. I Landbokommissionen gik da ogsaa samtlige politiske Partiers Repræsentanter og Repræsentanterne for Husmandsforeningerne og for Landboforeningerne ind paa een Linie med Hensyn til Spørgsmaalet om en Kornordning. Man kan derfor i Øjeblikket nok diskutere om, hvordan en Kornordning skal være, men selve Princippet er efter den Vedtagelse, som forelæa i Landbokommissionen, i Virkeligheden løftet